

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kpkf.VII.39.320/2020/2.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János

a tanács elnöke

Dr. Farkas Katalin

előadó bíró

Dr. Bérces Nóra

bíró

A felperes: felperes

cím

A felperes képviselője: dr. Hajdú Sándor Lóránt egyéni ügyvéd

cím

Az alperes: alperes Megyei Kormányhivatal

cím

Az alperes képviselője: jogi képviselő ügyvéd

cím1

A per tárgya: munkaügyi ellenőrzés

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Győri Törvényszék 102.K.700.657/2020/2.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 102.K.700.657/2020/2. számú végzését helybenhagyja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2020. március 19. napján kelt számú határozatával a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 2. § (1) bekezdésében biztosított jogánál fogva a felperes kft. munkáltatónál lefolytatott munkaügyi ellenőrzés és bizonyítási eljárás eredményeképp a munkáltatót 200.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta. Megállapította, hogy a munkáltató és ... munkavállaló között 2019. szeptember 20., 24.-28., 30. napokon munkaviszony állt fenn. Kötelezte a munkáltatót, hogy a munkavállaló munkaviszonyát a megállapított napokra a területileg illetékes adóhatóság felé jelentse be. Megállapította, hogy a felperes és ... munkavállaló között 2019. október 1.-november 16. közötti időszakban munkaviszony állt fenn, a munkavállaló foglalkoztatása írásba foglalt munkaszerződés nélkül szóbeli megállapodás alapján történt, a munkáltató a foglalkoztatással összefüggő, a NAV felé fennálló bejelentési kötelezettségének nem tett eleget a munkavállaló munkába állását megelőzően, ezért kötelezte a munkáltatót, hogy a munkavállaló munkaviszonyát a megállapított időszakra az adóhatóság felé jelentse be.

A kereset és védírat

[2] A felperes keresetében a munkaügyi hatóság határozatának hatályon kívül helyezését és a határozatban foglalt jogkövetkezmények alóli mentesítését kérte, egyidejűleg a Kp. 50. § (1) bekezdése megjelölésével azonnali jogvédelem keretében a határozat végrehajtásának felfüggesztését (a halasztó hatály elrendelését) kérte. Előadta, hogy a koronavírus járványhelyzet rendkívül nehéz helyzetbe hozta felperest, akinek a gazdasági működése gyakorlatilag leállt, bevételei jelentősen lecsökkentek, a kintlévőségeit beszedni nem tudta, célja a létfenntartás. A határozat végrehajtása ellehetetlenítené véglegesen a felperes működését és egy olyan helyzet állna elő, amelyet a kereset pozitív elbírálása sem hozhatna már helyre.

[3] Az alperes a kereset és az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmében konkrét tényeket, körülményeket nem adott elő, semmilyen bizonyítékot vagy okiratot állításai alátámasztására nem csatolt. A felperes nem jelölte meg, hogy a 200.000 forint bírság megfizetése hogyan alakítaná konkrét anyagi pénzügyi körülményeit és a pontos pénzügyi helyzetét sem igazolta.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az elsőfokú bíróság a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmét a Kp. 50. § (1) és (4) bekezdései alkalmazásával elutasította. Megállapította, hogy a felperes a halasztó hatály elrendelésére irányuló azonnali jogvédelem iránti kérelmét kizárólag azzal indokolta, hogy a fizetési kötelezettség a gazdálkodását ellehetetlenítené, megszüntetné, ezen állítása alátámasztására azonban konkrét tényeket, körülményeket nem adott elő, állításai valószínűsítésére iratokat nem csatolt. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogyha nem magánszemély kérelmező vagyoni helyzetére hivatkozással azonnali jogvédelmet kér, az esetben megkövetelhető, hogy a legfrissebb mérleget és beszámolóját csatolja a kérelemhez. A felperes a Kp. 50. § (1) bekezdés feltételeinek fennállását nem valószínűsítette, ezért került sor az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasítására.

A fellebbezés

[5] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új határozat hozatalára utasítását kérte. Fellebbezésében megismételte keresetében az azonnali jogvédelem iránti kérelme alapjául szolgáló tényelőadásait azzal, hogy csak a korábban kiállított számlák befolyásából vannak minimális bevételei, adóssai jelentős részben a számlákat sem fizették meg, így a felperes gazdasági működése gyakorlatilag leállt, ugyanakkor a fenntartásához szükséges költségeket fizetnie kellett, ezáltal likviditási problémái keletkeztek, működése veszteséges. Mindezek miatt nem tud külön díjazás fejében mérleget vagy beszámolót készíttetni, mert anyagi lehetőségei ezt nem engedik meg különösen akkor, ha az eljáró bíróság annak ellenére nem adna helyt az azonnali

jogvédelemre vonatkozó kérésének. Kiemelte, hogy az első fokon eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta a járványhelyzet által okozott közismert és országos statisztikai adatokkal alátámasztott gazdasági krízishelyzetet, amelynek elszenvedője a felperes és amely különös méltánylást érdemlő vitathatatlan körülmény. Kérte, hogy a Kúria a méltányosság elvének figyelembevételével hozza meg döntését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[6] A fellebbezés nem alapos az alábbiak szerint.

[7] Az elsőfokú bíróság végzésében idézte az azonnali jogvédelem iránti kérelem elbírálása körében irányadó jogszabályokat, a tényállás alapján okszerű következtetés révén helytálló döntést hozott a felperes kérelmének elutasításáról. A felperes a fellebbezésében lényegében a keresetében leírtakat ismételte meg az azonnali jogvédelem iránti kérelem körében.

[8] A Kúria több határozatában, így a Kpkf.V.39.251/2020/2., a Kpkf.VI.39.238/2020/2., Kpkf.V.39.203/2020/2., Kpkf.V.39.314/2020/2., Kpkf.VI.39.295/2020/3., Kpkf.V.39.206/2020/3., Kpkf.V.39.251/2020/., stb. kifejtette, hogy a Kp. 50. § (4) bekezdése szerint – a bíróság gyors és hatékony döntését elősegítendő – a kérelemben részletesen meg kell jelölni minden indokot, elő kell adni azokat a bizonyítékokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, továbbá az ezek igazolására szolgáló okiratokat is csatolni kell. A jogsértésnek csak az állítása, továbbá a hiányos dokumentumok csatolása nem vezethet eredményre. Az e jogszabályhelyben megfogalmazott feltételek konjunktívak, bármelyik hiányában az elsőfokú bíróság nincs abban a helyzetben, hogy érdemben elvégezhesse a Kp. 50. § (1) bekezdése és 51. § (3) bekezdése alapján előírt mérlegelési feladatát.

[9] Az azonnali jogvédelemről szóló döntés során a bíróságnak – a Kp. 51. § (3) bekezdése alkalmazásával – az arányosság elve alapján a közérdek és valamennyi cél szempontjából azt kell mérlegelnie, hogy az azonnali jogvédelem elmaradása nem okoz-e súlyosabb hátrányt, mint amilyen az azonnali jogvédelem biztosítása járna. Ahhoz, hogy a bíróság e mérlegelését érdemben elvégezhesse, a kérelemben minden esetben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni kell, a kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell [Kp. 50. § (4) bekezdés]. A Kp. a kérelmezőtől elvárja, hogy álláspontját a kérelmében teljes körűen előadja, bizonyítékait bemutassa, hogy ezzel is elősegítse a koncentrált eljárást. Éppen ezért az azonnali jogvédelem iránti kérelem kapcsán hiánypótlásra nincs lehetőség [Kp. 51. § (1) bekezdés].

[10] Helytállóan mutatott rá az első fokon eljáró bíróság, hogy a fent kifejtettekre tekintettel a perben esetben is az azonnali jogvédelmet kérő felperesnek kellett volna a kérelmében teljes körűen bemutatnia és kellő, azaz szükséges és elégséges mértékben valószínűsítania a Kp. 51. § (3) bekezdésében meghatározott feltételek fennállását. Az azonnali jogvédelmet kérő valószínűsítési kötelezettsége felperesnek tehát azt jelenti, hogy fel

kell tárnia az azonnali jogvédelme iránti kérelme indokait, ezeket okszerűen előadni és magyarázatot adni arra, hogy mely tény, körülményt és miért és mennyiben tart relevánsnak a kérelem teljesíthetősége körében és azt mivel támasztja alá. Ezen kötelezettség elmulasztása esetén az azonnali jogvédelem iránti kérelem nem teljesíthető, mert a kérelmező nem hozza abba a helyzetbe a bíróságot, hogy az azonnali jogvédelem iránti kérelme alaposságát érdemében vizsgálni tudja (Kpkf.VI.39.238/2020/2.).

[11] A fentebb kifejtettekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[12] A perköltség megállapítását a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. § (1) bekezdése alapján mellőzte tekintettel arra, hogy az alperesnek a fellebbezési eljárásban perköltsége nem merült fel.

[13] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[14] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[15] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. július 14.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr.
Bérces Nóra s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő